

[Handelsministeren.]

hed med en garanti i henhold til egnsudviklingsloven besluttede at flytte fra København til en by, som det ærede medlem hr. Lorentzen har en vis tilknytning til, blev dette da også modtaget med glæde af alle kredse deroppe ved Limfjorden.

Der udtales frygt for, at dette skal blive et stort forvaltningsområde; men sandheden er jo den, at arbejdet i det i henhold til loven nedsatte egnsudviklingsråd er lagt så økonomisk og beskedent an, som forholdene har tilladt. Der er ikke antaget en stor stab af medhjælpere, men man har klaret sig med forhåndenværende arbejdskraft med en mindre udvidelse på ganske få personer. Der tales også om socialisering. Fra rådets side har man imidlertid ifølge loven ingen muligheder for og heller ikke det svageste ønske om at skaffe sig eller staten indflydelse på de private virksomheders daglige drift. At tale om statsdrift el. lign. i denne forbindelse er simpelt hen uden mening.

Af de bemærkninger, som den ærede ordfører for forslagsstillerne har fremsat, kunne man få det indtryk, at rådet anså det for sin hovedopgave at gøre indstillinger til regeringen om ydelse af flest muligt statsgarantier eller statslån, og at det kun var det, arbejdet gik ud på. Også dette er forkert. Det afgørende i rådets virksomhed er det vejledende og rådgivende, servicevirksomheden og den koordinerende virksomhed, således som den er hjemlet i lovens §§ 1 og 3. Det ærede medlem hr. Lorentzen nævnte, så vidt jeg erindrer, slet ikke denne side af sagen.

Der er gennem rådets virksomhed givet stødet til mangt og meget, som ikke er offentligheden bekendt, og som heller ikke skal være det; folk skal nu engang kunne henvende sig til rådet i tryghed uden at risikere, at deres planer dagen derpå er offentligt stof. Denne del af rådets virksomhed registreres ikke på statsregnskabet, og den er naturligvis den mindst iøjnefaldende — men den er sikkert ikke den mindst vigtige. Herudover har rådet mulighed for at udøve en koordinerende og kontaktskabende virksomhed, således som det i så høj grad er sket f. eks. over for det amerikanske olieselskab, der tænker på at placere sig ved Kalundborg. Men som

nævnt unddrager den her omtalte betydningsfulde del af rådets virksomhed sig statistik.

Herudover er rådet beføjet til og godt i gang med at arbejde på at yde mere konkret økonomisk og teknisk bistand ved starten eller udvidelsen af virksomheder. Gamle, vel indarbejdede foretagender har ofte ikke brug for en sådan bistand, og så får de den heller ikke, men for nye virksomheder kan gode råd være af stor betydning.

Bistand til projektering og almindelige undersøgelser er til dato ydet i 25 tilfælde, og udgiften herved — til antaget teknisk assistance — har andraget godt 213 000 kr. Jeg ser herved bort fra de beløb, der er anvendt til kalibreringen i Suldrup.

Alene denne del af rådets virksomhed ville efter mit skøn berettiggeløse loven, men herudover er der så efter loven nye muligheder for en finansieringsbistand. Der kan ydes lån, men som hovedregel skal der ydes garanti i stedet for lån. Indtil i dag er der kun givet garantier, og det er fremdeles hensigten kun i undtagelsestilfælde at give lån.

Kan de fornødne midler til en virksomheds anlæg eller udvidelse fås ad de normale kanaler på rimelige vilkår, i de lokale pengeinstitutter eller i hovedbankerne, ja, så ydes der ingen finansieringsbistand efter loven. I adskillige tilfælde er denne vej imidlertid ikke farbar. Måske er de fornødne midler ikke til stede i det lokale pengeinstitut, navnlig ikke hvis det desuden skal forsyne virksomheden med fornøden driftskapital; måske er der tale om en vis risiko — det kan der naturligvis være, når der er tale om at starte noget nyt — hvor pengeinstituttet ikke mener at burde eller turde påtage sig en sådan risiko. Kan pengene således ikke af den ene eller den anden grund skaffes ad den normale vej, ja, så træder staten hjælpende til. Det sker imidlertid kun efter en grundig teknisk og økonomisk gennemgang.

Indtil dato er der af rådet afgivet indstilling til regeringen om ydelse af finansieringsbistand i form af statsgarantier til 47 virksomheder for et beløb af i alt lidt over 30 mill. kr., hvoraf de 6 mill. kr. ikke vil blive udnyttet. De største samlede garantier er givet til virksomheder i Ålborg, i Randers — inden for Randers amt er det